

Selvpresentasjon Kristine Sandmæl

1. Gi en kort beskrivelse av deg selv.

Jeg vil beskrive meg selv som et menneske som er varmt, klartenkt, tålmodig, ryddig, raus, prinsipiell, saklig, en god strateg med god systemforståelse, jeg er åpen, en god lytter og er humoristisk med godt utviklet selvironi.

Jeg liker å bygge relasjoner. Jeg har evnen til å se folk, og liker å involvere medarbeidere i prosesser

Jeg er glad i mennesker og jeg er glad i gudstjenesten. Jeg kjenner og setter pris på folkekirkekulturen og føler nærhet til de trosbeskjedne.

Jeg har en god evne til å se mennesker og til å lytte til deres erfaringer. Skulle jeg bli biskop ønsker jeg å være en nærværende og tilstedeværende medvandrer med folket i kirken

2. Hva er viktig og kjennetegner deg som teolog?

Teologisk er jeg preget av ulike former for kontekstuell teologi, som frigjøringssteologi og feministteologi. Av de teologiske disipliner, er det dogmatikken som står mitt hjerte nærmest.

Jeg prøver å la min tjeneste bæres av tro, håp og kjærlighet. Jeg er Kristussentrert, står fast på kirkens bekjennelse og er radikal i min forståelse av evangeliet i møtet med mennesker. Jeg tror på en Gud som lar seg bevege, og som aldri er uberørt i møte med menneskers livserfaringer.

Min kirkelige bakgrunn er folkekirkelig og i ungdommen knyttet til KFUK/KFUM. Jeg har gjennom tjenesten som prest og prost i Sør-Hålogaland fått befestet kjærligheten til folkekirka med dens lave terskel og full tilhørighet gjennom dåpen. Jeg står godt plantet i folkekirken.

3. Hvilken ledererfaring har du og hvordan vil du karakterisere deg selv som leder?

Jeg har hatt lederroller siden jeg var veldig ung. I voksen alder har jeg min første ledererfaring fra fagforeningsarbeid, bl.a. som stiftsstyreleder for Presteforeningen i Sør-Hålogaland i seks år.

De siste fem årene har jeg fått god erfaring som mellomleder i min stilling som prost i Lofoten. Som mellomleder får du god kompetanse både på å bli ledet og å lede.

Jeg er leder i Mellomkirkelig råd for Den norske kirke, og dermed en av topplederne i Den norske kirke. Det er et verv jeg har hatt de siste fem årene. Dette har gitt og gir meg kompetanse på å lede mennesker som ofte selv er ledere i sine sammenhenger, samt både en nasjonal og internasjonal erfaring.

Min lederstil er selvfølgelig preget av den jeg er. Jeg er opptatt av prosesser og inkludering. Av andre er jeg blitt omtalt som en stødig og visjonær leder som har fremstått samlende og uredd.

4. Hvordan kan du i lederrollen som biskop være med å realisere Den norske kirkes visjon?

Jeg deler og kjenner meg godt igjen i Den norske kirkes visjon om å være en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende folkekirke, under overskriften «Meir himmel på jorda» og ønsker å inspirere menigheter og medarbeidere i lys av det.

En visjon har den egenskap at den vel aldri helt realiseres, men biskopen har en sentral rolle i kirken, som leder i kirken og medlem av bispedømmeråd, som leder prestetjenesten og en som skal veilede, rettlede og inspirere ansatte og frivillige i kirken. Gjennom dette vil jeg som biskop kunne holde visjonen *Meir himmel på jorda* fram i ulike sammenhenger, og formidle at visjonen er vårt felleseie.

Som biskop vil jeg søke å være oppmerksom og se muligheter kirken har for å virkeliggjøre strategier og handlingsplaner som uttrykker denne visjonen, og selv prøve å være til inspirasjon på veien vi som kirke vandrer sammen.

5. Hva ser du som hovedutfordringer og muligheter i Den norske kirken i tiden fremover?

Nye generasjoner må utrustes til å finne en trygg forankring i kristen tro, og oppleve kirken som sitt hjem.

Kirke og samfunn er i stor endring. Den norske kirkes rolle i samfunnet er i endring som følge av nye relasjoner mellom stat-kirke og økende religiøs og kulturell pluralisme. Vi lever i et livssynsmangfold hvor det er viktig for kirken å framstå som både troverdig og aktuell for mennesker. Folkekirken må synliggjøres på en god måte og være en relevant kirke i folks liv til fest og i hverdag, i glede og i sorg.

Kirken må ikke gi slipp på sin egenart. Hva betyr det å være og hvordan kan vi på en god måte være en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende folkekirke i dagens verden? Kirken må søke mot det som gjør kirken til kirke, -- mot sentrum. Og sentrum er der ordet forkynnes og sakramentene deles ut. Et levende gudstjenestefellesskap er der vi utrustes og styrkes til tjeneste for nesten. Kirken må fremme respekt, likeverd og toleranse.

Med forankring i troen og frimodighet i Kristus kan kirkens folk stå trygt i egen identitet midt i det livssynsåpne samfunn, og delta i dialog og samhandling med både dem som tror annerledes enn kirkens tro og dem som ikke tror.

Den foranstående nyorganisering av kirken vil skape og skaper allerede uro og usikkerhet i menigheter og blant ansatte. Det er viktig at kirkens ledelse i denne prosessen tar hensyn til at den har ansvaret for mange ansatte som ser med spenning på en ny organisering av kirken. Det handler ikke bare om prinsipper, organisasjon og kirkesyn, men også om ansatte og menigheter som berøres av de beslutningene som tas.

6. Hva vil du særlig legge vekt på i tjenesten som biskop og hva er kjernen i din forkynnelse?

a) Hva vil jeg legge vekt på i tjenesten som biskop?

§ 1 i Tjenesteordning for biskoper uttrykker veldig konkret hva en biskops viktigste oppgave er, mest av alt handler det om å se, slik det også ligger i ordet episkope, en som ser eller har tilsyn.

Hvis jeg blir biskop, ønsker jeg å være en biskop som er tilgjengelig for medarbeiderne, både prestene, de andre tjenestegruppene og frivillige medarbeidere, en biskop som ser sine medarbeidere. Jeg vil at de skal oppleve at deres leder kan inspirere til tjeneste og innsats, oppmuntre og gi hjelp til å holde motet oppe hvis det trengs, og som også går foran som et godt forbilde i å ta seg tid til å selv finne styrke for tjenesten i studier, bønneliv, rekreasjon og fritid. For å kunne se, inspirere, oppmuntre og gi hjelp til å holde motet oppe, må jeg selv søke til kilder for styrke og inspirasjon. En biskop må være et forbilde i å ta seg tid til å søke åndelig fornyelse i sitt eget liv. Selv har jeg funnet mye inspirasjon i den keltiske fromhetstradisjon som med sitt livsnære språk om troens og hverdagens og naturens samhörighet taler godt inn i mitt liv.

Gjennom visitas, medarbeidersamlinger og annen kontakt, samtaler og innspill i media må en biskop oppmuntre til og gjerne også selv ta initiativ til å sette eksistensielle og åndelige spørsmål på dagsorden

Jeg ønsker å bruke både personalavdeling, proster og meg selv til å sørge for at medarbeidere opplever seg sett og verdsatt. Jeg er opptatt av presters mulighet for etter- og videreutdanning, både som enkeltprester, men også for prestene i bispedømmet som gruppe.

En biskop skal også se samfunnet rundt oss, - og følgelig vil jeg også engasjere meg og komme med utfordringer og bidra med svar.

b) Min forkynnelse

Kjernen i min forkynnelse er håpet i Kristus. Jeg er på mange måter en håpsprest. Jeg har ofte et sosialetisk fokus med basis i evangeliet. Som kristne er vi frigjort ved Guds nåde til å arbeide for rettferd, fred og forsoning. I troen på at Gud har forsonet oss med seg selv, er vi selv frigjort til å tjene andre.

Jeg er tydelig på at kirken står på de undertrykte og marginaliserte side.

Jeg er en forkynnersom legger vekt på det kontekstuelle. For meg er det viktig at forkynnelsen taler inn i det livet og den sammenhengen tilhørerne lever. Jeg har fått tilbakemeldinger på at jeg snakker et språk som folk forstår. Jeg legger vinn på å være meg selv på prekestolen. Jeg er kreativ i formidlingen og har jobbet spesielt mye med formidling til barn og formidling i gravferd.

Jeg vil at mennesker skal gå oppreist og rakrygget ut av kirken. Med blikket rettet mot håpet. Og så ønsker jeg å gi et bilde av den Gud jeg selv ble vist i tenårene. Den Gud som reiser opp, som ansvarliggjør og som elsker.

For meg handler tro om å balansere intellektuelle refleksjoner med våre følelser og vår selvfølelse i relasjon til Gud og medmennesket. En av kirkens største utfordringer handler om å fylle språket med et innhold som mennesker opplever som meningsfullt og utfordrende. Kirken må snakke sant og troverdig om livet og om Gud.

Når vi lykkes har vi klart å fylle ordene om Jesus med et innhold som er relevant for folkekirken i dag. Det handler mye om å ta mennesker på alvor og stille dem til ansvar for sitt eget liv. Jeg tror at når vi blir utfordret opplever vi at vi blir tatt på alvor.

Det er grunnleggende for meg å være økumenisk, både globalt og lokalt. Å være økumenisk er for meg ikke et valg, men en gave. Vi er som kirker kalt i Kristus til å bære fram felles vitnesbyrd til verden både i ord og i handling.

7. Hva tenker du kan bli spesielt utfordrende for deg i rollen som biskop?

Min personlighet er relativt introvert. Jeg henter mest energi i stillhet framfor i større fellesskap, og det koster meg litt mer å ta ordet i store forsamlinger, enn det gjør for andre. Jeg forsøker å løse dette ved å være godt forberedt, bruke de styrkene jeg har i min personlighet, min fagkunnskap og motivasjon. Jeg har av og til behov for å finne rom til å hente meg inn. I en bispetjeneste ser jeg for meg at det kan bli mer utfordrende å finne rom til å hente seg inn igjen, men jeg er også sikker på at det vil jeg kunne finne gode løsninger på. Introvertheten kan også være en styrke. Man signaliserer ofte ro, og har en tilbøyelighet til å tenke før man snakker.

8. Hva kan du med din kompetanse tilføre Borg bispedømme og bispekollegiet?

Jeg har en solid erfaring fra prestedtjeneste i lokalmenighet og nærhet til folkekirkens folk på grunnplanet. Jeg er glad i gudstjenesten, og mener selv at jeg er en bevisst liturg, jeg er opptatt av liturgisk teologi

Etter 12 år i Mellomkirkelig råd, hvorav fem år som leder, bringer jeg med meg kompetanse på og interesse for og erfaring fra økumenikk, diakoni og

samfunnsspørsmål. Jeg er opptatt av kirken i det offentlige rom, som en nærværende, tydelig og samtidig lyttende aktør i samfunnsdebatt og samfunnsliv.

Jeg har lang erfaring fra tillitsverv i fagforening.

Jeg har gode strategiske evner og god systemforståelse.

Jeg bringer med meg min kompetanse på ulike former for kontekstuell teologi og på læstadiansk fromhetsliv. Min kunnskap om den læstadianske bevegelse, gjør at jeg kjenner til livet i krysningspunktet mellom folkekirka og bedehuset.

Jeg vil komme til Borg med et utenfra-blikk, noe som av og til kan være sunt.

Som en person med LHBT-identitet, bringer jeg med meg en minoritetskompetanse som vil være ny for bispemøtet. En minoritetskompetanse som er overførbart til spørsmål og saker som angår andre minoriteter enn den jeg selv er en del av. Det er lett å være majoritetsblind. I forhold til ønsket om ikke å være det, tror jeg at jeg har en fordel med min egen bakgrunn.

9. Hvordan vil du være samlende og ivareta mangfoldet i bispedømmet?

Det er viktig at kirken som fellesskap holder noen standpunkt fram som «kirkens standpunkt» i enkeltsaker. Samtidig bærer jeg i meg respekt for mennesker som tenker annerledes enn det jeg gjør. Det teologiske mangfoldet er en berikelse og et av folkekirkens mest positive trekk. Jeg er interessert i hva andre mener og hvorfor de mener det, samtidig som jeg holder fram at jeg har rett til min forståelse av et spørsmål.

Det er viktig å sette ord på uenighet og ulik forståelse, og våge å snakke åpent og respektfullt sammen om dette. Jeg er tydelig på hva jeg selv mener og tror, og nysgjerrig på hvorfor folk tenker og tror annerledes enn meg. Det er et godt utgangspunkt for dialog.

Jeg ønsker en kirke hvor mennesker med ulikt teologisk ståsted skal oppleve seg sett og ivaretatt, og som en naturlig og viktig del av det folkekirkelige mangfold. En biskops oppgave i så måte, er å gi rom for og vise respekt for ulike teologiske ståsted. En biskop må bidra til og sørge for avklarte premisser for tjenestelig samarbeid og fellesskap. Er man trygg på eget ståsted, er man ikke redd for uenighet. Man må ikke være enige for å høre sammen. Jeg lar meg inspirere av kirkefader Augustin sine ord: «Fasthet i det sentrale, frihet i det perifere, kjærlighet i alt.

10. Hva motiverer deg til å gå inn i tjenesten som biskop?

For meg er en avgjørende faktor at bispedømmerådet i Borg ønsker å vurdere meg til denne tjenesten. Gjennom det kjenner jeg kirkens kall.

At det nettopp er Borg som kaller, er ekstra positivt, da jeg har mine røtter i Borg. Jeg er født i Sarpsborg, oppvokst i Moss, og har gode minner fra årene med aktiviteter i KFUK/M Østfold og i Ungdomsråd i Borg bispedømme.

Borg har forandret seg siden jeg bodde der, men Borg bispedømme framstår som et bispedømme som lever et kirkeliv det for meg er lett å identifisere meg med. Hele bredden av kirkeliv og fromhetstradisjoner har opp gjennom bygget kirke sammen. Jeg synes det er positivt at Kirken i Borg er seg bevisst tilhørigheten til den globale kirke, og viktigheten av økumenisk arbeid, og at fokuset på økumenikk og religionsdialog er synlig i flere deler av bispedømmet. Under covid-19-pandemien ser jeg med glede på hvordan Borg bispedømme har vært gode til å omstille til en mer digital kirkevirkelighet, som har vært med på å sikre, og noen ganger øke kirkens tilstedeværelse i befolkningen.

Jeg mener jeg har kompetanse og egenskaper som vil kunne være en styrke for en biskop, og jeg tror jeg kan bidra positivt inn i Borg bispedømme og i bispekollegiet.